

Ἡ «Πρόθυμη Χήρα».—Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν, κατό-
πιν τόσου θορύβου, ἐδόθη τέλος εἰς τὸ Θέατρον τοῦ Πα-
παϊωάννου ἡ νέα ὄπερέττα τοῦ κ. Θ. Σακελλαρίδου ἢ «Πρό-

θυμη Χήρα». Τὸ λιμπρέττον εἶναι μία ὥραία φάρσα, γεμάτη
ἀπροσδόκητα ἐπεισόδια, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ὁμῶς λείπει ὁ κωμι-
κὸς τύπος. Ἐν τούτοις οἱ τρεῖς τύποι, τοῦ ὑποψηφίου γαμβροῦ
Ζεπεράκη, τῆς κυρᾶ-Βαρβάρας καὶ τοῦ Κατανέλα εἶναι
πολὺ χαρακτηριστικοί. Μὲ ὅλα ὁμῶς τὰ ἀλλεπάλληλα ἐπεισό-
δια τὸ κοινὸν κουράζεται, διότι ἐπαναλαμβάνονται πολλὰ
πράγματα καὶ ἀπὸ πολλοὺς τῶν διαλόγων λείπει ἡ ζωηρότης.
Ἡ μουσικὴ τοῦ κ. Σακελλαρίδου δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ
ὡς μία προσπάθεια. Μέχρι σήμερον εἶχαμε γνωρίσει τὸν κ.
Σακελλαρίδην ὡς ἰκανώτατον διασκευαστὴν, φροντίζοντα
μόνον διὰ τὴν μελωδίαν καὶ θεωροῦντα τὴν ὀρχήστραν ὡς
βοηθὸν τοῦ τραγουδιοῦ. Δι' αὐτὸν τὸν λόγον δὲν μᾶς εἶχε
δώσει ἐνορχηστρώσεις ἀξίας ἐνὸς μαέστρου. Εἰς τὴν «Πρό-
θυμη Χήρα» ἠθέλησε νὰ προσέξῃ τὴν ἀξίαν τῆς ὀρχήστρας
καὶ νὰ ἐπωφεληθῇ αὐτῆς. Δυστυχῶς μᾶς ἔδειξε μόνον μίαν
προσπάθειαν, διότι ἐνῶ εἰς τὰ πλεῖστα σημεῖα ἀκομπανιάρει
ἀπλῶς, εἰς ὅσα τῆς δίδει δρᾶσιν, δὲν μᾶς ἐνθουσιάζει καθό-
λου. Ὁ κ. Σακελλαρίδης δὲν ἔχει ἀντιληφθῆ ἀκόμη τὴν ἀξίαν
ἐνὸς ἐκάστου ὄργάνου, ὥστε νὰ τὸ ἐκμεταλευθῇ καταλλήλως.

Καὶ οὕτω μᾶς παρουσίασε μίαν ὄπερέττα κατωτέρα κατὰ
τὴν μελωδίαν τοῦ «Πικ-Νικ» καὶ τῶν «Παρατηγμάτων»,
χωρὶς ὁμῶς νὰ ἔχῃ καὶ μουσικὰς ἀξιώσεις περισσότερας τῶν
προηγούμενων του, ἢ μᾶλλον ἀπολύτως ἄνευ μουσικῶν ἀξιώ-
σεων. Ἡ πρωτοτυπία καὶ ἡ δημιουργικότης λείπουν ἀπολύτως
καὶ ἀπὸ τὸ νέον ἔργον του. Βλέπομεν τὴν λαϊκὴν Γερμανικὴν
καντσονέτταν μὲ τὴν τουαλέτα τῆς Παριζιάνικης. Μέτρα δια-
φόρων μελωδιῶν μὲ ἀλλαγὴν χρόνου, μᾶς παρουσιάζουν ἀμέ-
σως τὴν μουσικὴν παραγωγὴν τοῦ κ. Σακελλαρίδου. Ἡ ἀλή-
θεια εἶναι ὅτι ὅλα αὐτὰ τὰ συγχωνεύει θαυμάσια καὶ τὰ συναρ-
μολογεῖ εἰς ὄπερέτταν ὁ συνθέτης τῆς «Πρόθυμης Χήρας»,
ἐμπορευόμενος ἀξιοπρεπέστατα τὴν μουσικὴν.

Ἡ κ. Ἑλλη Ἀφεντάκη θαυμασία ὡς πάντοτε. Αἱ ἀμφιέσεις
τῆς ἔκαμαν μεγάλην ἐντύπωσιν. Ἡ κ. Κανδυλάκη ὡς πρώτη
τοῦ κόρου θὰ ἦτο πολὺ καλή. Ἡ κ. Καζούρη πάρα πολὺ καλή
ὡς καὶ ὁ κ. Μηλιάδης. Ὁ κ. Παπαϊωάννου ἐχάθηκε; Καὶ
ρόλον ὑπηρέτου ἀκόμη νὰ εἶχε θὰ ἔδειχνε μεγαλειτέρα δρᾶ-
σιν. Ὅσον ἀφορᾷ διὰ τὸν πλοῦτον τοῦ σκηνικοῦ διακόσμου
«οὐ παντὸς πλεῖν εἰς Κόρινθον».

MIM. ΠΑΠ.